

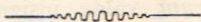
Karaktererna för underfamiljerna *Brachyrrhynchinae* och *Isoderminae* kunna efter upptäckten af detta släkte icke kvarstå sådana de blifvit formulerade af STÅL (Enum. Hem. III, p. 135), utan böra numera lyda sålunda:

Caput subtus sulco pro rostro recipiendo instructum. Segmentum genitale primum maris brevissimum, interdum retractum, parte laterali in processum retrorsum producta, segmentum secundum tumidum, productum.

Brachyrrhynchinae.

Caput subtus sulco destitutum; rostrum liberum. Segmentum genitale primum maris postice rotundatum, secundum totum recurvum et partem apicalem superiorem abdominis occupans.

Isoderminae.

Egendomliga vanor hos Mantidernas honor. Det är en tämligen känd sak, att hanarna bland dessa egendomligt bildade insekter vanligen sätta sitt lif på spel, då de närma sig honorna. Vid flera tillfällen har man observerat detta, och förlidet år lämnade COL. JOHN BOWLES till redaktören af den nord-amerikanska tidskriften »Insect Life» ett kopulerande par af *Stagmomantis Carolina*, hvilket påträffats medan hanen ännu befanns oskadad. Under det Mr B. observerade djuren, vred honan på hufvudet och började i hast att angripa samma kroppsdelen hos hanen, utan att denne lät sig bekomma eller gjorde det ringaste till för att skiljas från sin rofgiriga maka. Då hans hufvud blifvit uppätet fortsatte hon att frässa på frambenen och bröstet, men nu tyckte Mr B. det vara tid att döda henne, hvilket skedde med tillhjälp af kloroform. Märkvärdigt nog lefde den så svårt skadade hanen ännu, men gjorde först efter honans död häftiga bemödanden att komma lös. Mr B. fick härigenom bevitna den sorglöshet, med hvilken hanen kastade sig i fördärfvet, för att uppfylla den plikt, naturen ålagt honom. (»Ins. Life» V, sid. 145, 1892.)

S. L.